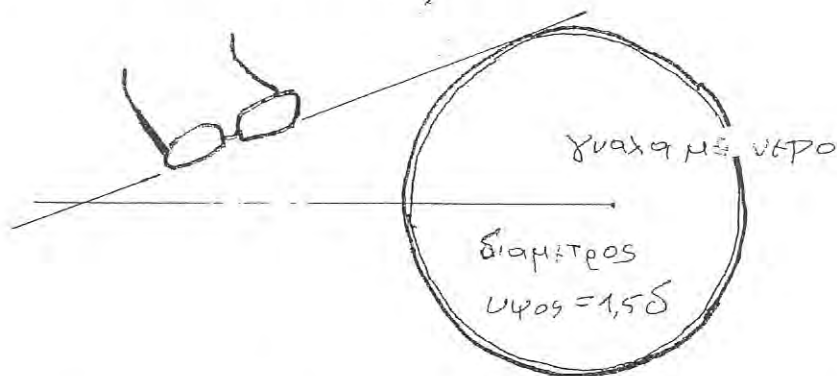

ΘΕΜΑ : Συνθεση αποτελουμενη : 1^η (εκ του φυτικου) απο αντικειμενα καθημε-
ρινης χρησης 2^η (φανταστικο σχεδιο) απο οργανισμους του φυτικου και ζωικου βασιλειου.

Γενικες οδηγιες :

Το θεμα ειναι συνδυασμος απο ολες τις πρακτικες δεξιεισ σε ολες τις ενοτιεσ και
επιχειρημενα. 1 κυριωσ με **σχεδιο εκ του φυτικου** να σχεδιασθει η συνθεση
αποτελουμενη απο γυαλια ηλιου και μια κυλινδρικη γυαλα σχεδου γεματη με
νερο. Αλλα και με **σχεδιο απο μνημης** αφου η συνθεση των αντικειμενων
πραγματοποιειται με τον ακολουθο τροπο σε κατοψη.

2 προθετα, με **φανταστικο σχεδιο** να σχεδιασθουν μονο εντοσ της
γυαλασ (ενυδρειο) μορφεσ οργανισμων απο το ζωικο η το φυτικο βασιλειο
η και συνδυασμοσ αυτων.

3 Αντιγραφη - μελετη να μελετηθει η συνημενη φωτοτυπια οπου
παρουσιαζεται ενα απο τα εργα του Μatis με θεμα τα χρυσοφαρα μεβα ετην
κυλινδρικη γυαλα ετην οποια αυτα κολουμπουν ζωμερα.

2ηται η αρμουικη απεικονιση του θεματοσ ετην προσ σχεδιασθ
επιφανεια, αξιολογειται η αυτηληψη και η κριση, η ενοηλεια ετη εχολικη
εργαβια. Πιο αναλυτικα, θα αξιολογηθει :

1. Η τοποθειηση του θεματοσ και η ενοηση του, (η δυνατοτητα οργανωθης του εικ χωρου)
2. Η σχεδιαστικη ακριβεια των αναλογιων των κλισεων και η αρχη, δομη του θεματοσ
3. Οι τοικεσ διαβαθμεισ και η αποδοση της υψησ των υλικων
4. Η γενικη εικουα του θεματοσ

ΕΚΘΕΤΗ ΗΤΗΣ
Γ. Δασκαλακης

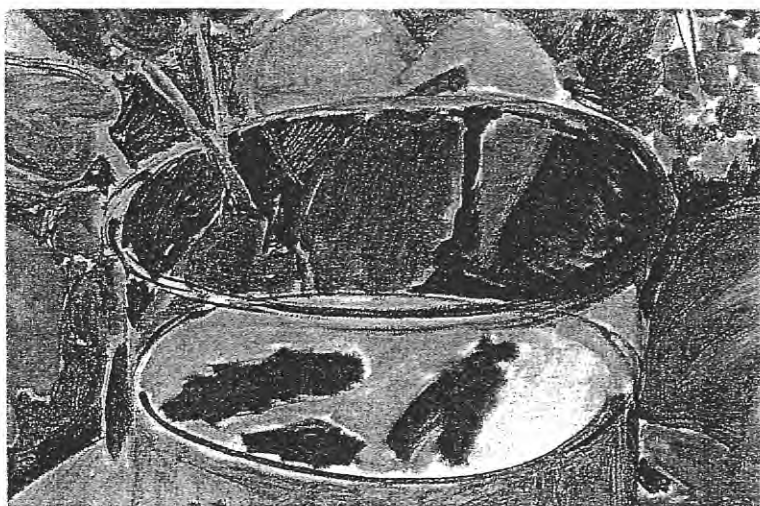
Ελαιογραφία σε μουσαμά, 147 x 98 εκ.
Αγορά του S.I. Scukin, Μόσχα, 1912
Στο Μουσείο από το 1948

Ανρί Ματίς

Χρυσόψαρα 1912

Η γυάλα είναι τοποθετημένη σε έναν στενό εσωτερικό χώρο, έναν χειμωνιάτικο κήπο με άνθη και πρασινάδες. Τα φύλλα μεγεθύνονται από το γυαλί σαν να βρίσκονται πίσω από μεγεθυντικό φακό. Πρόκειται για μια νεκρή φύση που μοιάζει με τοπίο.

Από τα έργα του Ματίς με θέμα τα χρυσόψαρα μόνο αυτό το αριστούργημα έχει ως δομικό και λογικό κέντρο τη φωτεινή γυάλα, μέσα στην οποία αυτά κολυμπούν ζωηρά. Η χρονολόγηση των έργων αυτών, η οποία παραμένει αβέβαιη, προσφέρει ευκαιρίες στοχασμού αναφορικά με την επίδραση που άσκησαν στον καλλιτέχνη τα ταξίδια του στο Μαρόκο. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι τα θέματά του δημιουργούνται από τις νέες του μεθόδους για τη δημιουργία συνθέσεων σχετικών με τη φύση. Ο

να γίνονται μεγαλύτερα όσο απομακρύνεται κανείς και οι συνθέσεις αναπτύσσονται τόσο, ώστε να φαίνονται λεπτομέρειες που διαφορετικά θα ήταν άορατες. Η γυάλα είναι τοποθετημένη πάνω σε ένα στρογγυλό τραπέζακι, του οποίου η επιφάνεια είναι σχεδόν κατακόρυφη. Αντίθετα, είναι διαφορετικές οι προβολές του φόντου και της επιφάνειας του νερού, στο οποίο κολυμπάνε τα ψαράκια. Τα τελευταία μπορεί να τα παρατηρήσει κανείς είτε απευθείας μέσα στο νερό, είτε στην οπτική διάθλαση της εικόνας τους, που αντανακλάται στην επιφάνεια του νερού. Η ανατραπέισα προοπτική, φαινομενικά εσφαλμένη και συμπτωματική όσον αφορά τις εντυπώσεις που δημιουργεί, παρουσιάζεται εδώ στην ιδανική της έκφραση, η οποία υλοποιείται με την πιο αυστηρή συνοχή.

Ματίς χρησιμοποιεί τη λεγόμενη «ανατραπέισα προοπτική», την οποία ο Πάβελ Φλορένσκι την όρισε ως αντιτιθέμενη στη γραμμική προοπτική της δυτικής παράδοσης και παρόμοια με την προοπτική της ορθόδοξης εικόνας. Η τελευταία είναι η μοναδική καλλιτεχνική μορφή που είναι σε θέση να διατηρήσει τη δική της πνευματική σημασία, σε αντίθεση με τις στρεβλώσεις της «πλαστικής» οπτικής προβολής.

Διαμέσου της μετατόπισης του σημείου φυγής έξω από τον πίνακα το βλέμμα διατρέχει τη ζωγραφική επιφάνεια: τα αντικείμε-

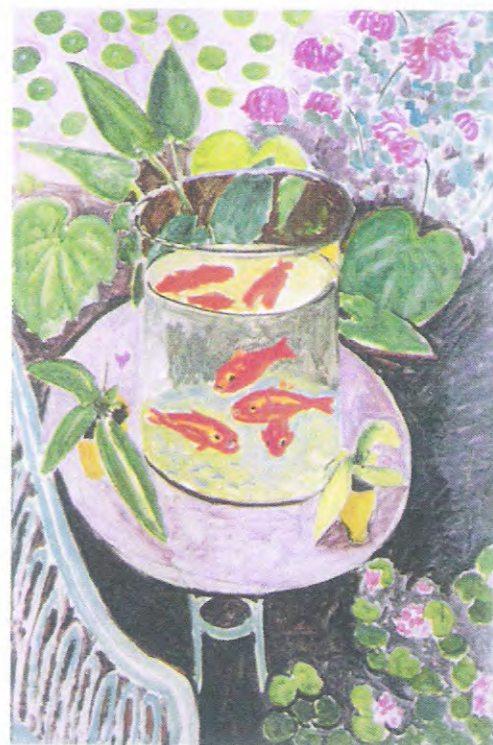
Ελαιογραφία σε μουσαμά, 147 x 98 εκ.
Αγορά του S.I. Scukin, Μόσχα, 1912
Στο Μουσείο από το 1948

Ανρί Ματίς

Χρυσόψαρα 1912

Η γυάλα είναι τοποθετημένη σε έναν στενό εσωτερικό χώρο, έναν χειμωνιάτικο κήπο με άνθη και πρασινάδες. Τα φύλλα μεγεθύνονται από το γυαλί σαν να βρίσκονται πίσω από μεγεθυντικό φακό. Πρόκειται για μια νεκρή φύση που μοιάζει με τοπίο.

Από τα έργα του Ματίς με θέμα τα χρυσόψαρα μόνο αυτό το αριστούργημα έχει ως δομικό και λογικό κέντρο τη φωτεινή γυάλα, μέσα στην οποία αυτά κολυμπούν ζωηρά. Η χρονολόγηση των έργων αυτών, η οποία παραμένει αβέβαιη, προσφέρει ευκαιρίες στοχασμού αναφορικά με την επίδραση που άσκησαν στον καλλιτέχνη τα ταξίδια του στο Μαρόκο. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι τα θέματά του δημιουργούνται από τις νέες του μεθόδους για τη δημιουργία συνθέσεων σχετικών με τη φύση. Ο

να γίνονται μεγαλύτερα όσο απομακρύνεται κανείς και οι συνθέσεις αναπτύσσονται τόσο, ώστε να φαίνονται λεπτομέρειες που διαφορετικά θα ήταν αόρατες. Η γυάλα είναι τοποθετημένη πάνω σε ένα στρογγυλό τραπεζάκι, του οποίου η επιφάνεια είναι σχεδόν κατακόρυφη. Αντίθετα, είναι διαφορετικές οι προβολές του φόντου και της επιφάνειας του νερού, στο οποίο κολυμπάνε τα ψαράκια. Τα τελευταία μπορεί να τα παρατηρήσει κανείς είτε απευθείας μέσα στο νερό, είτε στην οπτική διάθλαση της εικόνας τους, που αντανακλάται στην επιφάνεια του νερού. Η ανατραπέισα προοπτική, φαινομενικά εσφαλμένη και συμπτωματική όσον αφορά τις εντυπώσεις που δημιουργεί, παρουσιάζεται εδώ στην ιδανική της έκφραση, η οποία υλοποιείται με την πιο αυστηρή συνοχή.

Ματίς χρησιμοποιεί τη λεγόμενη «ανατραπέισα προοπτική», την οποία ο Πάβελ Φλορένσκι την όρισε ως αντιτιθέμενη στη γραμμική προοπτική της δυτικής παράδοσης και παρόμοια με την προοπτική της ορθόδοξης εικόνας. Η τελευταία είναι η μοναδική καλλιτεχνική μορφή που είναι σε θέση να διατηρήσει τη δική της πνευματική σημασία, σε αντίθεση με τις στρεβλώσεις της «πλαστικής» οπτικής προβολής.

Διαμέσου της μετατόπισης του σημείου φυγής έξω από τον πίνακα το βλέμμα διατρέχει τη ζωγραφική επιφάνεια: τα αντικείμε-